

CURIERUL JUDICIAR

DOCTRINĂ — JURISPRUDENȚĂ — ECONOMIE POLITICĂ — FINANȚE

DIRECTOR : PETRE BORS

APARE ODATA PE
SĂPTĂMÂNĂ

PROPRIETAR : I. S. CODREANU

ABONAMENTUL

Pe an 30 Lei
Pe 6 luni 16 „
Pe 3 luni 8 „
Studentii plătesc pe jumătate
Pentru străinătate se adaugă portul

Pentru inserții și reclame să se adresa la administrație

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BUCUREȘTI

91, — Oheul Dâmboviței — 91.
Vis-à-vis de Palatul Justiției

REPRODUCȚIA INTERZISĂ

Un număr vechi 2 Lei

Cine primește două numere consecutive din acest ziar se consideră ca abonat.

SUMAR

Despre Termeni, de D. Chebapci.

Jurisprudența Română :

Curtea de casatie, secția II : *Maria Steiner, Tinca Cri-gore, zis și Tinca M. Rădulescu și Carolina Lustgarten.*

Idem : *Romulus Zerman-cu societatea anonimă de construcțiuni de mori și fabrică de mașini, fosta Gebrüder Seck din Dresda.*

Curtea de apel din București, secția III : *Dima Ste-fănescu-cu C. Dâmbovițeană.*

Tribunalul Ilfov, secția I : *Emilia Petrescu, cu Con-stanta Dambici.*

Judecătoria ocolului II București : *C. Protopopescu cu I. Atanasopolu.*

Judecătoria ocolului Fălăceni : *Maria Nedelcovici cu societatea de asigurare «Unirea».*

Justitia militară.

Bibliografie. — Anunțuri.

DESPRE TERMENI

(URMARE)

Am arătat în numărul trecut cum, din pricina termenilor lungi, sunt împovărate instanțele judecătorești, cu procese numeroase. Urmarea ar fi că disparând cauza, să dispară și răul ce se trage din ea. Cu toate acestea, în cazul nostru, numai cu scurtarea termenilor, nu s'ar putea aduce o îndreptare, de oare ce se vor ingramădi și mai multe procese de judecat pe fie-care zi.

Părerea noastră este ca, după ce se va cunoaște rezultatul statisticei de numărul proceselor pendinte la deosebitele tribunale și Curți, ce, de cu-rând, s'a cerut a se face de d-l Eugeniu Stătescu, actualul ministru al Justiției, și ar rezulta că cel

mai încărcat este tribunalul de Ilfov și Curtea de apel din București, să se inființeze, odată cu mo-dificarea legii de procedură asupra scurtării ter-minelor, câte o secțiune. Să se dea în competența secțiunii de la tribunal : judecarea apelurilor în potri-va cărților de judecată, divorțurile, contesta-țiile, afacerile corecționale, delictul vamale și toate mate iile deferite, prin legi speciale, în judecata tribunalelor.

Secțiunea Curții : afacerile comerciale, divorțuri, contestații la executare și afacerile corecționale.

Cunosc un alt mijloc la care ar vroi să se re-curgă : de a deslipi unele tribunale de Curtea de apel din București, trecându-le sub jurisdicțiunea unei alte Curți de apel mai apropiate. Acest mij-loc însă, chiar de am presupune că ar fi neme-rit, nu va ușura întru nimic tribunalul de Ilfov, cel mai încărcat dintre toate instanțele noastre ju-decătorești. În loc însă de a se aduce modificări în jurisdicțiunea Curților de apel, e mai lesne a se inființa vremelnice, pe un an, câte o secțiune bună-oară, timp indestulător pentru a se termina a-facerile date în competența ei.

Modificarea legii de procedură în privința ter-menilor, ca și inființarea încă a unei secțiunii la tribunalul de Ilfov, ca și la Curtea de Apel din București, este o necesitate simțită de toți, și așteptarea unei reforme ține cam de mult. Datoria legiuitorului este de a satisface așteptările, mo-dificând legea în sensul așteptărilor. Eată acea ce spune Iremia Bentham :

«Legiuitorul nu este stăpânul dispozițiunilor sufletului omenesc, el e numai interpretul și ministrul lor, Bună

tatea legilor sale atarnă de conformitatea lor cu aşteptarea generală. El are trebuinţă deci să cunoască bine mersul acestei aşteptări, pentru a lucra de concert cu dinsa».

«Prima condiţiune, dar în acelaş timp cea mai grea de îndeplinit, este ca legile să fie anterioare formaţiunii aşteptării 1)».

În veacul în care trăim, lucrarea omenească s'a mărit, faptele omului se îndeplinesc cu o iuţeală uimitoare, în cât nu se poate explica, cum tot-mai legiuitorul, cu multiplele forme de procedură, din care cele mai multe nu sunt de nici o utilitate, cu lungimea termenelor, să pue piedecă mersului regulat al activităţii omeneşti. În starea legislaţiunii actuală o creanţă ce e certă, liquidă şi exigibilă poate rămânea înţelenită şi încremenită timp de doi ani de zile, şi acest timp trece, nu pentru a realiza creanţa ori dreptul ce îl are cine-va, ci numai pentru a i se recunoaşte judecătoreşte, dreptul său. Când va trebui să realizeze dreptul ce i s'a recunoscut prin judecata, câştigătorul trece pe sub furcele caudine: cea mai neînsemnată formă de care nu s'a ţinut seamă, atrage anularea urmăririi, şi cum agenţii însărcinaţi cu efectuarea ei, nu sunt oameni de legi, cunoscători al formelor, ci fac greşeli care atrag anularea urmăririi, aducând o zădărnire de timp şi o cheltuială iarăşi zădărnice făcută.

Creditorul ce ar urmări averea nemişcătoare a debitorului său, cu formele şi termenii din procedura pentru execuţiuni silite, trebuie pe puţin să aştepte un an, făcând cheltuieli mari; şi încă acest timp presupune ca toate formele s'au îndeplinit, şi procedura regulată. Chiar şi aceia cari nu au procese, dar, din cauza unui eveniment oare-care, cum este al morţii unei persoane, co-moştenitorii trebuie să aştepte trei ani de zile până să easă din indivisiune şi să îşi aleagă fie-care partea lor de moştenire. De s'ar calcula cât timp înghite justiţia până să se arate, s'ar vedea că dacă e bine făcutoare, însă este trândavă.

— Neajunsurile unei justiţii târăgănitoare, au fost de mult semnalate, iată ce ne zice Bentham;

Termenii. — «Sunt, după judecător, nişte biruri datorite justiţiei, este preţul şi valoarea ce cetăţeanul plăteşte pentru a cumpăra siguranţa personală».

«Cum că timpul este necesar pentru urmărirea procedurilor: acest adevăr pipăit n'avea trebuinţă, pentru a ne găsi convinşi, de a imprumuta organul unui funcţionar public».

«Dar a zice că termenii sunt preţul cu care cetăţeanul cumpără siguranţa sa, este a însinua că în ori-ce ocaziune, cu cât se scurge timpul între începătul lucrărilor judecătoreşti şi deciziunea definitivă, cu atât e mai mare probabilitatea că această deciziune va fi mai conformă justiţiei. Căci în general vorbind, cu cât preţul e mai mare, cu atât lucrul cumpărat are o valoare mai mare».

«Timpul este necesar pentru a se da dreptate, dar nu e el singur ce ne o da. A pretinde că ne ocupăm cu cutare sau cutare lucru nu e tot una cu a ne ocupa realment şi actualmente. O procedură poate dura douăzeci de veacuri, fără ca aceste douăzeci veacuri să fie întrebuinţate procedurii. Cu cât timpul se scurge, cu atât amintirile se slăbesc, cu atât mai mult izvoarele adevărului se seacă. Ori-ce termen, în jurisprudenţă, este o săgadă de dreptate, vremelnică, dar reală».

Pe vremea în care scriea marele publicist şi juriconsult englez, 2) nu erau înlesnirile de comunicaţie ce le avem astăzi, şi cu toate acestea vedeţi vecheţenia expresiunii, un sentiment de revoltă în privirea termenelor, a acestui bir datorit justiţiei, pe lângă tavele enorme, e crasante şi neproporţionale, cu privire la starea şi poziţiunea împričinaţilor. Reforma deci se impune.

D. Chebapci.

JURISPRUDENŢA ROMÂNĂ

INALTA CURTE DE CASAŢIE, SECŢIUNEA II

Audienţa de la 6 Noembrie 1896

Preşedinţia d-lui C. E. SCHINĂ, Prim-Preşedinte

Maria Steiner, Tinea Grigore Gheorghie Zisa şi Tinea M. Radulescu şi Carolina Lustgarten.

Esperţi. — Martori. — Medici. — Moarte violentă. — Autopsie. — Jurământ. — Procuror. — Judecător de instrucţiune. — Cine trebuie să constate jurământul medicilor, fie esperţi, fie martori, în afacerile penale. — Decisiune. — Judecători. — Camera de punere sub acuşaţiune. — Probe. — Esperţi. — Martori. — Jurământ. — Nulitate. — Casare.

1) Medicul chemat a face autopsia unui cadavru, în cas când există bănuială că moartea ar fi violentă, cât şi medicul chemat ca martor într'o afacere penală, sunt datorii a depune jurământ, şi îndeplinirea acestei formalităţi trebuie constatată printr'un act al procurorului său, al judecătorului de instrucţiune.

2) Judecătorii fondului, fie cei însărcinaţi cu judecata, fie aceia cari n'au de cât misiunea d'asistruşi şi de a trămite pe acuşaţi înaintea celor d'interdă, nu se pot întemeia pentru a stabili culpabilitatea acuşaţilor de cât pe elemente şi mijloace adunate în conformitate cu regulile prescrise de lege pentru administrarea probelor.

— Că dar, când este vorba de esperţi şi martori,

2) Bentham s'a născut în Londra la 1748 şi a murit la 1832, Vol. III p. 200 A treia ediţiune, Bruxelles.

judecătorii nu pot baza decisiunile lor de cât pe experți și martori cari să fi depus prealabil jurământul prescris de lege.

Ast-fel este casabila decisiunea camerei de punere sub acuzățiune când se întemeiază, pentru a declara cas de urmărire contra unor acușați, pe raportul unui medic expert și pe arătările unui martor ce nu depuseseră jurământ.

Decisiunea No. 578/96. — Casată decisiunea No. 215/96 a Camerei de punere sub acuzățiune a Curții de apel din București, după recursul făcut de inculpații Maria Steiner, Carolina Lustgarten și Tinca Grigore Gheorghe zisă și Tinca Marin Rădulescu.

S'a citit raportul făcut în cauză de d-l consilier C. C. Ștephănescu ;

S'au ascultat d-nii avocați M. D. Korné, Take Ionescu, V. Lascăr și Barbu Ștef. Delavrancea în dezvoltarea motivelor de casare, precum și d-l procuror de secțiune, C. Sărățeanu, în concludiuni.

Curtea deliberând.

Asupra celui de al patrulea motiv de casare :

Nemotivare, esces de putere și violarea articolelor 43, 72, 347 și 348 din codul de proc. crim.

Într'adevăr decisiunea camerei de punere sub acuzare nu se întemeiază de cât pe expertiza medicală a dr. Șutzu și pe arătările d-rului Christea. Nimic alt, absolut nimic nu se invoacă, în contra acușatelor, din potrivă.

Espertisa medicală a dr. Șutzu nu putea servi drept temei în contra acușatelor, dr. Șutzu nedovedindu-se cu vre-un act judecătoresc că a depus jurământul prevăzut de art. 43 din codica de instrucție criminală.

Această călcare a legii este cu atât mai gravă cu cât numai grație expertisei nule în drept a d-rului Șutzu, Camera de punere sub acuzare a înlăturat expertisele celor l'alți experți care a depus jurământul legiuit și părările celor mai mari autorități de știință contemporane.

Arătările d-rului Christea nu puteau fi baza acușării de oare-ce d-rul Christea a fost ascultat fără să presteze jurământul prevăzut de art. 72 din instrucție criminală, și calitatea sa de denunțator de alt-fel foarte de tăgăduit, căci el nu a denunțat că s'ar fi comis o crimă ei numai a cerut să se facă o autopsie de oare ce are bănueli, nu împiedică ascultarea lui cu prestare de jurământ, denunțarea sa nefiind recompensată în bani, în prevederile legii.

Bizuindu-se numai pe aceste două arătări, amândouă luate fără jurământ, Camera de punere sub acuzare a comis un exces de putere și a dat o hotărîre nemotivată ;

Având în vedere că, prin decisiunea supusă recursului cu No. 215 din 1896, Camera de punere sub acuzare a Curții de apel din București, a reformaf ordonanța de neurmărire a judecătorului de instrucție, cabinetul V, de pe lângă tribunalul de Ilfov, și a trimis în judecata Curții cu jurați pe doica Tinca Grigore

George, ca autoare materială a crimei de omor, comisă asupra copilului de curând născut George, pe moașa Carolina Lustgarten, ca complice, și pe Maria Steiner, muma copilului, ca agent provocator ;

Considerând că, pentru a pronunța această decisiune, Camera de punere sub acuzare se întemeiază mai cu deosebire pe raportul medico-legal al doctorului A. Șutzu și pe declarațiile făcute la instrucțiune de doctorul Christea ;

Considerând că dupe procedura codicelui penal, afat medicul chemat a face autopsia cadavrului, cât și cel ce este citat ca martor, sunt datorți a face jurământul prescris pentru cel d'antăi prin art. 43, iar pentru cel de al doilea prin art. 72 din procedura codicelui penal ; că în specie îndeplinirea acestor formalități nu este constatată prin nici un act al procurorului său al judecătorului de instrucție, singuri în drept de a face o asemenea constatare ;

Considerând că judecătorii fondului, fie cei însărcinați cu judecata, fie aceia cari n'au de cât misiunea d'a instrui și d'a trimite pe acușați înaintea celor d'antăi de și suverani apreciatori ai elementelor de convicțiune ce și pot procura, nu pot exercita puterea lor de apreciere de cât asupra elementelor și mijloacelor de convicțiune, adunate în conformitate cu regulele prescise de lege pentru administrarea probelor ; Că conform acestui principiu, când e vorba de experți și martori, ei nu pot baza decisiunile lor de cât pe experți și martori în înțelesul legal al cuvântului, pe experți și martori cari să fi depus prealabil jurământul prescris de lege ;

Considerând că ast-fel Camera de punere sub acuzare a Curții de apel din București, întemeindu-și decisiunea ei pe raportul unui doctor expert și pe arătările unui martor, care nu fusese asermentat, a violat dispozițiile precise ale articolelor 43 și 72 din procedura codicelui penal și a comis un esces de putere.

Pentru aceste motive, fără a mai intra în cercetarea celor l'alte mijloace invocate, Curtea, casează.

Audiența de la 3 Iulie 1896

Președenția D-lui N. MANDREA, Președinte

Romulus Zerman cu Societatea anonimă de construcțiuni de mori și fabrică de mașini, fostă Gebrüder Seck din Dresda

Esces de putere. — Când există esces de putere. — Casare.

Când o instanță de fond obligă pe cumpărătorul unor mașini la plata prețului fără să discute întâmpinările cumpărătorului care se opune la plata aceluși preț până când mașinile nu vor fi aduse în stare de a funcționa în condițiunile contractului de cumpărătoare, acea instanță judecătorească comite un esces de putere și hotărîrea sa este casabilă.

Decisiunea No. 169/96. Casată decisiunea Curții

de apel din Galați, s. II cu No. 8/96, dată în procesul dintre Romulus Zerman și Societatea anonimă de construcțiuni de mori și fabrica de mașini.

S'a citit raportul făcut în cauză de d-l consilier Al. Degre.

S'a ascultat: D-l D. Chebaczi, avocatul recurentului Romulus Zerman în desvoltarea motivelor de casare și d-l Demetrescu, avocatul intimatului Societății în combatere;

Curtea deliberând,

Asupra motivului I de casare:

«Esces de putere, violarea convențiunii părților;

Prin contract, Societatea era obligată a preda și instala mașinile în stare de a funcționa și a produce o cantitate de ... pe zi, din cercetarea raportului experților și cuprinderea hotărârii, rezultă, că mașinile erau mici și neeficace a produce cantitatea determinată prin contract, era deci dovedit în fapt, că Societatea nu îndeplinesc pe deplin obligațiunea ce o contractase; Că dar, ea se găsește în culpă și urma a fi condamnată la daune interese, mai ales că îi făcusem somațiune. În loc de a cerceta, Curtea prin esces de putere, din un singur contract îl divide în două, un contract de vânzare și un contract de închiriere de lucrări.

Deciziunea Curții mai este dată cu esces de putere și violarea art. 1169, întru cât reclamantul n'a dovedit că în termenul stipulat, a îndeplinit obligațiunea;

Având în vedere că prin decizia supusă recursului se declară că, între Societatea anonimă de construcțiuni de mori și fabrica de mașini fostă Gebrüder Seck din Dresda și între R. Zerman, intervine un contract în virtutea căruia Societatea se obliga să procure și să monteze în stabilimentul lui Zerman, din Brăila, o moară completă cu curățitorul ei, un curățitor complet de orzuri și o moară cu aparate pentru fabricare de gris, pentru prețului de lei 1,040,000 (un milion patruzeci de mii), că curățitorul de orzuri și aparatele lor avea să se preda la 15 Iulie, stil nou, 1893, iar moara cu curățitorul și cu toate accesoriile la 15 Octombrie, că curățitorul de orzuri trebuia să curețe trei-mii-cincisute kilograme pentru fie-care forță de un cal și să curețe în 10 ore 20000 kgr. grâu, moara și aparatele de grise câte 2000 kgr. în 10 ore de lucru;

Că după instalare Zerman prin somațiile adresate acelei fabrici, face acestei cunoscut, că între altele mașinile nu dau cantitatea și calitatea prevăzută prin contract, că nu funcționează în mod perfect, că ce părțile au avut în vedere la încheierea contractului, și cere să i se dea complet, moara cu curățitorul și cu toate accesoriile;

Având în vedere că fiind sigurantele micșorate pentru plata prețului stipulat, conform art. 1025 c. civil, Societatea prin acțiunea intentată contra lui Zerman, reclama suma datorită; — Și în această privință Curtea constată că cuantumul creanței Societății se urcă la suma de lei 72,068;

Având în vedere că Zerman, prin cererea reconvențională, cere autorizarea de a suspenda plățile până la escuturarea completă a contractului de către societate și societatea să fie condamnată a dăscuța lucrările și

a preda mașinile; că pentru a se pronunța acestei cereri s'a ordonat o expertisă prin care s'a constatat că instalațiunile sunt făcute după program, că numărul mașinilor este tocmai acela la care Societatea se obligase, că ele sunt însă mici și neeficace, neputând produce cantitatea ce Societatea se angajase prin contract a procura;

Considerând că Curtea spre a da o soluțiune, cercetează care e natura contractului intervenit între societate și Zerman, și stabilește că e vorba de un contract de vânzare și de un contract de locațiune de lucrări, că pentru a stabili răspunderea societății, referindu-se la texte de lege, după art. 1352 cod. civ., vânzătorul răspunde pentru viciile ascunse ale lucrului vândut, dacă din cauza lor lucrul nu este de întrebuințat după destinațiunea sa, că cumpărătorul are dreptul numai de a cere resciziunea contractului și daune interese sau restituțiunea unei porțiuni din preț; că cumpărătorul n'ar fi intentat nici una din aceste acțiuni, și că prin această el ar fi recunoscut implicit că mașinile sunt în stare bună, că una sau alta din acele acțiuni având a fi intentată în timp util, sau în termen sunt cum adaugă Curtea mai jos, că nefiind intentată asemenea acțiune obiecții ridicate de Zerman în privința viciilor redebitorii ale mașinelor nu pot fi luate în considerații și nu se poate admite nici cererea pentru suspendarea plății prețului, nici autorizarea de a repara mașinile în comptul societății, fiind fondată pe viciile redebitorii ale mașinilor.

Considerând că Curtea de apel eliminează cererea reconvențională făcută de Zerman, recurgând la teoria viciilor redebitorii, conform art. 1352 și următorii cod. civil, și fiind că nu constată intentarea din partea cumpărătorului a una din acele acțiuni ce poate intenta din cauza viciilor redebitorii în timp scurt, respinge întâmpinările recurentului și admite cererea Societății, condamnând pe Zerman la plata prețului;

Că independent, că decizia Curții de apel nu e motivată în privința punctului de plecare a termenului scurt în care acțiunea trebuie intentată pentru viciile ascunse pentru care nemotivare, decizia este casabilă, dar astfel precum procedează Curtea de apel, ea judecă o speță alta de cât aceea care îi era supusă, argumentează și ajunge la concluzii fără ca obiecții sau circumstanțele cauzei să le justifice;

Considerând că e constant că se vinduse mașini, cari aveau a fi predate și instalate, și care trebuia să aibă condițiile anume prevăzute prin contractul de vânzare, că vânzătorul putea cere plata prețului înaintea termenului din cauza micșorării asignărilor ceia ce înstanța de fond de alt-mintrelea constată și cerându-se plata prețului, cumpărătorul putea a se opune la plata prețului, pentru diferite cauze, și în deosebi el opune că să fie plata prețului suspendată, până când mașinile nu vor fi în condițiile contractului;

Că asemenea în limite, obiecțiile lui Zerman, a cumpărătorului nu au în vedere viciile ascunse ale lucrului vândut, pentru că sa recurgem la dispozițiunea din art. 1352 din codul civil, și certe condiții și însușiri prevăzute prin contract, ce mașinile aveau să îndeplinea-

scă; și sensul întâmpinărilor cumpărătorul e că, întru cât vânzătorul n'a predat și instalat obiectele conform contractului, și până la îndeplinirea acestor îndatoriri ale contractului, cumpărătorului trebuie să se acorde să nu fie obligat a plăti prețul.

Că, Curtea avea dar a constata dacă mașinele sunt în condițiile prevăzute și apoi să tragă consecvențele acestui fapt, să Curtea putea să declare că mașinele de și nu sunt conform contractului, cumpărătorul însă le-a primit și în aceste cazuri Curtea avea să oblige pe cumpărător la plata prețului, în caz însă când Curtea constată că mașinele nu sunt conform contractului și că nici cumpărătorul nu poate fi considerat a se fi mulțumit cu ele așa precum sunt, Curtea avea să discute dacă plata prețului avea a fi suspendată până când se vor pune mașinele în condițiile prevăzute prin contract, fără a mai indica și alte varii ipoteze ce puteau a se prezenta după întâmpinările cumpărătorului, dacă s'ar fi putut face sau dacă s'ar fi făcut.

Că de și Curtea constată că mașinele nu puteau produce atât cât se prevăzuse prin contract, eliminează întâmpinările cumpărătorului fiind că, în ele Curtea nu vede nici una din acțiunile pe care cumpărătorul, pentru viliu redebitorii, le poate intenta, viciu la care, partea nici nu se gândise și prin confuziuni și prin recurgere la principiu la cari nu se putea recurge.

Curtea obligă pe cumpărător la plata prețului, rămânând întâmpinările cumpărătorului nediscutate.

Că această procedură constituie un esces de putere și în acest sens, motivul întâii ar fi admis și decizia Curții de apel are a fi casată.

Pentru aceste motive și fără a mai discuta pe celelalte, Curtea casează,

CURTEA DE APPEL DIN BUCUREȘTI, SECȚIUNEA III

Audiența de la 4 Iunie 1896

Președinția D-lui SCARLAT POREȘCU, Consilier

Decizia No. 144/96

Dima Ștefănescu cu C. Dâmboviceanu

Poprire. — Validare. — Contestatiune. — Dacă contestațiunea în contra popririi este admisibilă. — Cum se pot apăra terții ale căror interese sunt atinse prin poprire. — Suspendarea validării unei popriri. — Dacă încheierea tribunalului prin care se suspendă validarea popririi se poate desființa prin contestațiune înaintea aceiași instanțe sau numai prin apel, înaintea unei instanțe superioare.

1) **Contestațiunea în contra unei popririi este inadmisibilă, întru cât o contestațiune nu se poate ridica de cât în contra unui lucru existent și poprirea nu și capătă ființă reală de cât prin sentința de validare.**

2) **Părțile ale căror interese sunt atinse printr-o poprire se pot apăra, înainte de validarea popririi, prin intervențiune în instanța pendentă, iar după validarea popririi prin contestațiune în contra executării ei.**

3) **Poprirea fiind un litigiu ordinar, nu are valoare de cât între persoanele angajate și dar nu este opozabilă altora.**

4) **Încheierea tribunalului prin care se suspendă validarea popririi, având caracterul unei hotărâri interlocutorie, nu poate fi dărâmată de cât de o instanță superioară prin apel, iar nu printr-o cerere făcută la aceeași instanță, fie chiar sub titlul de contestațiune.**

În lipsa intimatului C. Dâmboviceanu, s'a ascutat d-l avocat C. G. Disescu, care a asistat pe apelantul Dima Ștefănescu, în susținerea apelului.

Curtea deliberând,

Având în vedere că în fapt se stabilește că D. M. Dâmboviceanu acum decedat și reprezentat prin fratele său C. Dâmboviceanu, pretinzând niște bani de la d-na Trina Canachi, pe de o parte făcuse proces pentru obținerea unui titlu esecutor, constatând dreptul său, iar pe de alta obținuse nu numai un secuestru asigurător pe întreaga avere a Trinei Canachi, dar și poprirea sumelor ce l' datora Dima Ștefănescu și Casa de consignațiuni; că la temenul pentru validarea acestor duble popririi, tribunalul Ilfov, secțiunea III, prin jurnalul cu No. 1552 din 1893, a suspendat acest litigiu până după terminarea procesului intentat de defunctul Dâmboviceanu pentru valorificarea creanțelor sale; că contra acestui jurnal nu s'a făcut apel, și că la 26 Februarie 1896, Dima Ștefănescu a făcut o contestațiune pe care tribunalul prin sentința cu No. 115 din 1896 i-a respins o ca neadmisibilă;

Având în vedere că, în principiu, o poprire nu este susceptibilă de contestațiune, căci pe lângă că procedura civilă reglementând poprirea ea o procedură specială nu prevede un asemenea mijloc de drept apoi o contestațiune nu se poate ridica de cât contra unui lucru existent iar poprirea nu și capătă ființă reală de cât prin sentința de validare, în cât înaintea acestei validări, interesele celor străini de litigiu, atinse prin poprire, ar urma să se prezinte prin intervențiune în instanța pendentă, iar în urma prin contestațiune, nu contra însăși popririi, ci contra executării ei;

Având în vedere că o poprire fiind abstractă, făcând de procedura ei specială, un litigiu ordinar, ea nu are valoare de cât între persoanele angajate și dar nu este opozabilă altora; iar condamnarea detinătorului li privește numai pe acesta personal, și nu l' descarcă de obligațiunile ce l' eventuale către alții în cât nu se poate imagina interesul unui strein de a se amesteca în procesul de validare de cât atunci când aceeași datorie e urmărită încă de alți creditori, și atunci chiar legea impune juncțiunea procedurilor, sau când lucrul poprit e un corp cert, în care caz pretențiunile terților proprietari, urmând a se lichida față cu aceleași părți, spre a le fi opozabilă, formează un litigiu coordonat și dar dau loc la intervențiune în instanța de poprire cu osebire de secuestrul ordinar care ne mai fiind supus la lichidare, dă loc în asemenea caz la contestațiune;

Având în vedere că dar din acest punct de vedere apelul este nefondat;

Având în vedere că în specie, titlul în virtutea căruia se făcuse poprirea nelind încă executor, tribunalul suspendase statuarea asupra vândării până după rezolvarea procesului intentat în acest scop;

Având în vedere că această suspendare a fost indicată în specie, căci dacă poprirea nu ar reuși a obține un titlu judecătoresc, cad toate popririle și dar nici contestațiunea de față nu mai prezintă nici un interes, ne mai având cuvânt;

Având în vedere că menționatul jurnal al tribunalului, are caracterul unor hotărâri interlocutorie și dar nu poate fi datămat de către o instanță superioară, sesizată prin apel, iar nu prin o cerere făcută la aceeași instanță fie chiar sub titlu de contestațiune; că dar pe cât timp această jurnal rămâne în picioare, tribunalul nu poate intra în discuțiunea poprirei, chiar dacă acest jurnal ar vătăma interesele viitoare părți;

Având în vedere că dar apelul este nemotivat și în această privință;

Pentru aceste motive, respinge apelul.

Și. Ș. Popescu, Al. Adamovici, D. Găvrari, G. Flăstien.

TRIBUNALUL ILFOV, SECȚIUNEA

Audiența de la 24 Septembrie 1896

Președenția D-lui N. NAUMESCU

Secțiunea civilă No. 490

Emilia Petrescu cu Constanța Dambic

Sequestru judiciar. — Cine poate aprecia utilitatea infintării sequestriului judiciar.

Sequestrul judiciar. — Ce este sequestrul judiciar și care este scopul său. — Dacă se poate acorda și în afară de cazurile expres prevăzute de lege.

1) Utilitatea infintării sequestriului judiciar este să se sădă liberă circulația a judecătorilor.

2) Sequestrul judiciar, fiind menit a garanta ori-ginea din părțile litigantilor, care au lăsat de cărușă încredințarea în drepturile sale, se poate acorda și în afara

de cazurile expres prevăzute de lege.

S'au ascultat: d-l avocat Stavri Prodescu, din partea reclamantei Emilia Petrescu, precum și d-l avocat D. Șomnescu din partea intimatului Constanța Dambic. Tribunalul deliberând.

Având în vedere acțiunea intentată de Emilia T. Petrescu, contrad. nei Constanța Dambic pentru că față cu d-sa să se ordone infintarea unui sequestru judiciar asupra imobilului (loc vira) din strada Stavropoleos No. 11 (Hanul Peticed);

Având în vedere susținerile părților;

Considerând că chiar în cazul prezente de art. 1632 c. civ., infintarea unui sequestru judiciar este în sătă cu totul la aprecierea tribunalului;

Că legiuitorul zicând că „judecătorul poate ordona sequestrul”, a făcut o pentru a lăsa liberă apreciere în ce privește utilitatea acestei măsuri;

Că sequestrul e menit a garanta ori-căreia din părți, ar obține caștig de cauză, intrarea în drepturile sale;

Că pe cale de interpretare și inspirându-se de spiritul legiuitorului, doctrina și jurisprudența în mod umană admit pentru garantarea drepturilor eventuale ale părților, infintarea de sequestru în afară de cazurile expres prevăzute de lege;

Având în vedere că, în speța reclamanta pentru a putea urmări imobilul în scop de a și realiza un drept de creanță contra numai defendoarei, cere nulitatea unor acte ca făcute în fraudă drepturilor sale;

Că dar importa, că imobilul relativ la care sunt actele ce se ataca cu nulitate sa nu fie instrăinat;

Considerând că, în ce privește persoanei, carea urmează a l se încredința sarcina de sequestru judiciar, tribunalul în aprecierea sa, ține cont de împrejurarea că imobilul nu produce nici un venit, găsesc că această sarcina se poate confia defendoarei care va administra sub îndatoriri prevăzute de lege în asemenea materii;

Pentru aceste considerate redactată de d-l supleant V. Antonescu;

Tribunalul admite, etc.

(ss) N. Naumescu, V. Antonescu.

JUDECĂTORIA OGOLULUI IL BUCUREȘTI

Audiența de la 17 Octombrie 1896

C. D. Riverani și D. Șomnescu

Servitute. — Apele provenite din ploș sat și din topirea gheturilor. — Dacă curgerea lor pe un teren inferior constituie o servitute în sarcina terenului inferior și în profitul terenului superior. — Dacă în cazul unei asemenea servitute proprietarul inferior poate reclama contra celui superior, că prin lucrările sale a agravat acea servitute.

Servitute. — Riverani. Lucrări de apărare. — Daune. Dacă daunele cauzate prin esecșitarea unui drept de proprietate dă loc la despăgubiri.

1) Apele provenite din ploș sat și din topirea gheturilor, încorporându-se prin accesiune cu fondul pe care cad sădă unee se formează, în scurgerea lor naturală din un loc superior în altul inferior, constituie o servitute firească, neprețebută de lege, însă reală, în folosul proprietății superioare și în sarcina celei inferioare.

In cazul unei asemenea servitute, proprietarul inferior nu poate reclama contra proprietarului superior că prin lucrările sale a agravat servitutea fondului inferior.

2) Un riveran putând face ori-ce lucrări de apărare a proprietății sale, cei-l alti riverani nu se pot plânge că acele lucrări au marit pericolele sau stricăciunile cauzate de ape unta că prin acele lucrări, proprietarul riveran nu a făcut alt-eeo de ca să și esecșite dreptul său de proprietate și în asemenea caz când prin esecșitarea acestui drept produce o daună în mesteșimăt a o reparării

As-fel proprietarul unei case situată pe un teren inferior nu se poate plânge că proprietarul terenului superior a făcut prin lucrările sale să se mărească scurgerea apelor pe terenul inferior, cauzându-i prin această umezeală casei sale;

Având în vedere concluziunile reclamantului, prin

care sustine, că pârâtul, contribuind cu mâna sa, a agravat servitudinea de scurgerea naturală a apelor, cauzându-i daune;

1) Prin adunarea unei mari cantități de ape, care umezesc zidurile; 2) și prin scurgerea apelor menajere care îl infectează locuința; concluziunile pârâtului, prin care opune că servitudinea nu există în folosul proprietății sale; că apele în mod natural se scurg în proprietatea reclamantului; că proprietarul superior este răspunzător de scurgerea apelor menajere; procesul verbal, încheiat cu ocaziunea descinderii locale;

Considerând că servitudinea recunoscută prin art. 578 cod. civ. este servitudine naturală, stabilită asupra unui fond inferior, în folosul unui fond superior; că dispozițiunile acestui articol, determinând caracterul și limitele dreptului real de servitudine, presupun, cum este firesc, două locuri: unul superior, altul inferior și o scurgere de ape, pe care proprietarul fondului servanț nu o poate opri pentru a micșora sau a nimici dreptul de servitudine și pe care, proprietarul fondului dominant nu o poate înmuși sau schimba din panta naturală, pentru a agrava sarcina fondului inferior;

Considerând că servitudinea scurgerii naturale a apelor formate din ploae și prin topirea ghețurilor, nu este prevăzută de codul civil printr'un text anumit; dar doctrina și jurisprudența au afirmat și se afirmă în general în această materie, și, în considerațiune că servitudinele firești, prin situațiunea locurilor, există, independenți de recunoașterea legiuitorului, admit că apele de ploaie și cele provenite din topirea ghețurilor, în conformanță cu servitudinea naturală, au dreptul să scurgă în locul superior, prin scurgerea lor naturală dintr'un loc superior într'altul inferior, constituind o servitudine reală, în folosul proprietății superioare și în sarcina celei inferioare; în caz mutatis mutandis trebuie aplicate aceiași reguli prescise pentru apele curgătoare, apele de izvor etc. (art. 578, 579 și ur. cod. civ.);

Având în vedere că servitudinea care este în sarcina proprietății reclamantului, există în profitul unei terțe persoane, proprietarul fondului superior, iar nu a pârâtului, proprietar, yasin și inferior, că din consecința reclamantului nu poate învoia dispozițiunile art. 578 cod. civ. pentru a-și apăra pârâtul și să respecte limitele unui drept de servitudine, necă existând în folosul său;

Având în vedere că părțile, în contestațiune, nu pot fi privite de cât ca riverani ai unui torrent de oare ce apele se adun și curg ca un torrent, iar faptul că un argtoț d-a una nu împiedică ca o scurgere violentă să constituie un torrent, depe cum faptul că multe irigații micșoacă luni întregi în timpul marilor călduri, nu împiedică numirea de țintă sau pârâre ce se dă acestor ape curgătoare; că un riveran poate să facă ori ce lucrare de apărare și cei alți riverani nu se poate plânge de mărirea pericofelor sau stricăciunilor cauzate de ape, din această intervențiune a mânei omului, în cât bine

înțeles, nu exercită de cât dreptul de proprietate, de oare ce ei au același drept să facă lucrări de apărare;

Considerând, în adevăr, că faptul pârâtului de a construi un zid între proprietatea superioară, chiar pe linia de hotar, făcând ca cea mai mare parte din apă să se scurgă pe proprietatea reclamantului, producând umezeala caselor, nu constituie un delict civil de oare ce lipsește elementul intențional, și nu poate constitui un quasi-delict, pentru că nu a săvârșit un fapt ilicit, ci, din contră, și-a exercitat dreptul său de proprietate; nimeni nu laudă qui suo jure utitur;

Considerând, prin urmare, în ce privește daunele în terese cauzate prin agravarea servitudinii din faptul unui riveran că nu pot fi imputate pârâtului, în virtutea regulii nestrămutate de drept și de echitate, că acela care, exercitând pur și simplu dreptul său de proprietate, chiar dacă produce o daună, nu este ținut să o repare; iar în ce privește daunele interese cauzate prin agravarea servitudinii din faptul proprietarului aceluși fond, fiind că apele menajere (apele de bucătărie, băturile, etc.) sunt produse prin mâna sa, și el este obligat să le verse d'a dreptul în canal său în proprietatea sa.

Pentru a căuta tot, respingem acțiunea
Judecător, Ioan D. Filitti

TRIBUNALUL DE ÎN ALTA DE JUDICIALE
Judecătoria Colului Palticeni

Audiența de la 8 Octombrie 1896

Sequestru Judiciar — Cine poate săpăci nișiteta Maria Niculaevici cu Societatea de Asigurare «Unirea»

Cartea de Judecată No. 678
Către este acordă și în

Convențiune — Dacă convențiunile legal făcute au putere de lege între părțile contractante.
Societatea de asigurare «Unirea» — Asigurații — (Ce trebuie să facă asiguratorul spre a se putea retrage din Societatea de asigurare «Unirea». — Dacă în cas de a nu fi îndeplinit formalitățile pentru retragere, poate dedea prin chemarea la interogatoriul a directorului Societății sau prin martori, retragerea sa.

1) Convențiunile legal făcute au putere de lege între părțile contractante.

2) După art. 16 din statutele societății de asigurare «Unirea» asiguratul care ar voi să se retragă din societate, trebuie să prevestească societatea printr'o declarație scrisă, notificată la sediul societății cu trei luni înainte.

Astfel, când un asigurat ce a vott a se retrage nu a îndeplinit aceste formalități, este ținut a săsface toate obligațiunile ce și-a luat către societate între cari și aceia de a plăti la timp primele de asigurare, și nu poate fi admis că prin chemarea la interogatoriul a directorului societății sau prin martori să dovedească că s'a retras din societate.

Noi, Judecătorii;
Având în vedere că prin cartea de judecată opoziată d-na Maria Niculaevici a fost condamnată a plăti so-

cietății generale de asigurare mutuală «Unirea», suma de 38 lei, 5 bani, o primă de asigurare a unui imobil al ei pe anul 1896;

Având în vedere că oponenta pentru a dovedi că contractul intervenit între ea și societate, s'a desființat, a cerut chemarea la interogator a directorului general al societății, sau a i se admite proba cu martori pentru a dovedi acelaș fapt;

Considerând că convențiunile legal făcute au putere de lege între părțile contractante;

Considerând că după art. 16 din statutele societății, asiguratul care ar voi să se retragă din societate, trebuie să prevestească societatea prin o declarație scrisă, notificată la scaunul societății cu trei luni înainte (art. 15);

Considerând că întru câtă vreme oponenta nu a îndeplinit condițiunile acestui art., se consideră încă societară și este îndatorată a satisface toate obligațiunile ce, și-a luat către societate, prin urmare și aceia de a plăti primele de asigurare la timp; așa că opoziția nefiind fondată, cată a se respinge cererea oponentei de a se chema la interogatoriu pe directorul general al societății, cât și cererea de a i se admite proba cu martori.

Pentru aceste motive, în numele legii hotărăște:
Respinge opoziția.

Judecător: Artur Gorovei.

JUSTITIA MILITARĂ

Cum este; cum trebuie să fie

Subt acest titlu, d-l Locotenent Al. Teodorescu, licențiat în drept și avocat, a publicat un studiu foarte important asupra justiției militare, asupra modului cum sunt azi compuse tribunalele militare, asupra defectuosității actualei compunerii a acestor tribunale și asupra reformelor și îmbunătățirilor ce ar trebui aduse competenței și compunerii lor.

D-l Locotenent Teodorescu, isbit, cu drept cuvânt, de multe neajunsuri și nedreptăți ce comit consiliile de război în actuala lor formațiune, datorite în cea mai mare parte nepriceperei membrilor cari compun parquetele și tribunalele militare, propune aceeași soluțiune, pe care am propus-o și noi, când ne-am pronunțat asupra justiției militare cu ocaziunea procesului Țăranu, înaintea Curții de casație, și anume aceea că delictele de drept comun comise de militari, fie în activitate, fie în disponibilitate, concediu, sau ori-ce fel de permisii, să fie judecate de tribunalele ordinare.

«Pentru a găsi deci un fond juridic și rațional în ce privește competența tribunalelor militare, ar trebui, zice d-l Locotenent Teodorescu, să admitem *deosibit* nedreptățile între delicta militare și delicta de drept comun. Adică, ori-cari ar fi autorii, civili sau militari, pentru delictele militare ei să fie supuși jurisdicțiunii militare și din contră, delictele de drept comun, comise chiar de militari, să fie de competența tribunalelor ordinare»

După ce d-l Locotenent Teodorescu, arată cari sunt delictele ce ar trebui să fiă judecate, în timp de pace, de tribunalele ordinare, și cari de tribunalele militare, cari sunt delictele militare pentru cari chiar civili să fie judecați de consiliile de război, care să fie compunerea unor asemenea consilii în timp de pace, care să fiă compunerea și competența lor în timp de război, conchide ast-fel:

«Modificarea actualului cod de justiție militară se impune.

«Tribunalele militare să aibă o competență stabilită pe baze juridice.

«Să judece, în timp de pace, numai faptele militare, întocmite de legiuitor cu prudența cerută în această delicată materie.

«În timp de război, să întrebuițeze severitatea ce reclamă războiul, această stare normală a militarului.

«În fine, compuse pe cât se poate din militari cunosători ai dreptului, să fiă puși la adăpost de ori-ce influențe».

Studiul d-lui Locotenent Teodorescu este bine venit mai ales acum când o comisiune a și fost întocmită pentru revederea codului de justiție militară.

Atragem serioasa atențiune a tuturilor aceloră pe cari și interesează mersul justiției în țară și propășirea ei, asupra acestui studiu, care, după cum se exprimă chiar autorul său, este «oportun, apare la timp, căci se publică atunci când ori-ce spirit serios este în căutarea celei mai bune organizări a justiției militare, organizare menită să pună capăt, cât de grabnic și în mod eficace, abuzurilor judiciare, ce se crede că ea, în starea actuală, ar putea comite».

BIBLIOGRAFIE

In editura ziarului *Curierul Judiciar* a apărut:
Noua lege a judecătorilor de pace, comunale și de ocol, tipărită în un format portativ și pe hârtie velină.

PREȚUL 40 BANI

De vânzare la administrația ziarului *Curierul Judiciar*, Cheiul Dâmboviței 91, la Tipografia I. S. Codreanu strada Carol No. 19, la toate grefele Tribunalurilor din țară și la librării.

Idem Noua lege a falimentelor

PREȚUL 1.50
Se espediază contra mandat sau timbre postale.

PENTRU MAGISTRAȚI ȘI AVOCAȚI
DE INCHIRIAT

MAI MULTE APARTAMENTE MARI ȘI MICI

CALEA RAHOVEI No. 3-5

Vis-à-vis de Palatul Justiției

PREȚURI CONVENABILE

Informațiuni în toate zilele la d-l Mayer administratorul, la cancelaria din curtea proprietății sau la biroul de advocatură «Informatorul», cheiul Dâmboviței 91.